

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 25. června 2026 v senátě, složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Korfa a soudců JUDr. Zdeňka Šulce a JUDr. Oldřicha Rejčka, **odvolání obžalovaného** [REDACTED], narozeného [REDACTED], podané proti rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 28. 7. 2025, číslo jednací 11 T 52/2025-119, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu v celém rozsahu **zrušuje** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED],

se podle § 226 písmeno b) tr. řádu zprošťuje obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Náchodě sp. zn. 1 ZT 19/2025, podané pro skutek, jehož se měl tento obžalovaný dopustit tím, že na adrese trvalého pobytu [REDACTED] č. p. [REDACTED], případně v obci [REDACTED] v okrese [REDACTED], přijal dne [REDACTED] 2024 částku ve výši 295 000 Kč a dne [REDACTED] 2024 částku ve výši 160 000 Kč na svůj bankovní účet číslo [REDACTED], a to z bankovního účtu číslo [REDACTED], kdy vzápětí, ve prospěch zahraničního účtu číslo [REDACTED] společnosti [REDACTED], odeslal částky ve výši 286 105,60 Kč a 163 930,41 Kč, tyto platby zadával a autorizoval sám v souladu s pokyny domnělého finančního poradce, který mu pokyny ukládal ústně v rámci telefonního hovoru přes aplikaci WhatsApp, přičemž v obou výše uvedených případech takto jednal pod vidinou snadného zisku, a to i přes to,

kdy si musel být vědom, že nedisponoval žádným oprávněním s těmito finančními prostředky nakládat, ani nedisponoval informacemi o původu a povaze finančních prostředků, a neznal ani osobu, z jejíhož bankovního účtu finanční prostředky byly na jeho bankovní účet převedeny, a nedisponoval ani dostatečnými informacemi o osobách, nabízejících obchod s virtuálními měnami, ke zjištění těchto informací nečinil žádné kroky, čímž umožnil cizím osobám přes svůj bankovní účet převést finanční prostředky, pocházející z trestné činnosti, spočívající v podvodném příslibu investic do virtuálních měn pana [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], kterému byla podvodným jednáním neznámého pachatele způsobena celková škoda ve výši nejméně 771 194,13 Kč, a umožnil tak zastřít jejich skutečný původ,

čímž měl obžalovaný spáchat přečin legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odstavec 2 tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu popsáný skutek není trestným činem.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přečinem legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 2 tr. zákoníku.
2. Za tento přečin mu okresní soud uložil trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců, jehož výkon mu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců.
3. Jednání obžalovaného je ve výroku o vině napadeného rozsudku zjištěno nalézacím soudem tak, že na adrese trvalého pobytu [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] případně v obci [REDAKCE] v okrese [REDAKCE] přijal dne [REDAKCE] 2024 částku ve výši 295.000 Kč a dne [REDAKCE] 2024 částku ve výši 160.000 Kč na svůj bankovní účet číslo [REDAKCE], a to z bankovního účtu číslo [REDAKCE], kdy vzápětí, ve prospěch zahraničního účtu číslo [REDAKCE] společnosti [REDAKCE], odeslal částky ve výši 286.105,60 Kč a 163.930,41 Kč, tyto platby zadával a autorizoval sám v souladu s pokyny domnělého finančního poradce, který mu pokyny ukládal ústně v rámci telefonního hovoru přes aplikaci WhatsApp, přičemž v obou výše uvedených případech takto jednal pod vidinou snadného zisku, a to i přes to, kdy si musel být vědom, že nedisponoval žádným oprávněním s těmito finančními prostředky nakládat ani nedisponoval informacemi o původu a povaze finančních prostředků a neznal ani osobu, z jejíž bankovního účtu finanční prostředky byly na jeho bankovní účet převedeny a nedisponoval ani dostatečnými informacemi o osobách nabízejících obchod s virtuálními měnami, ke zjištění těchto informací nečinil žádné kroky, čímž umožnil cizím osobám přes svůj bankovní účet převést finanční prostředky pocházející z trestné činnosti spočívající v podvodném příslibu investic do virtuálních měn pana [REDAKCE] [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], kterému byla podvodným jednáním neznámého pachatele způsobena celková škoda ve výši nejméně 771.194,13 Kč a umožnil tak zakrýt jejich skutečný původ.
4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonem požadované lhůtě odvolání, směřující vůči všem jeho výrokům. Obžalovaný (tj. odvolatel), především zpochybnil subjektivní stránku svého jednání, tj. že subjektivní stránka zde absentuje (chybí), pročez snesl argumenty ad II. až IV. odůvodnění odvolání (č. I. 125 verte až č. I. 127 verte spisu), na které krajský

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

soud pro stručnost odkazuje; podrobněji je totiž popsal již v prvním, zrušeném odvolacím rozhodnutí. Součástí odvolacích námitek je i poukaz na zásadu *in dubio pro reo*.

5. Také je třeba vzít v potaz zásadu subsidiarity trestní represe. Proto je v petitu odvolání navrženo, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil, a ve věci sám rozhodl o jeho zproštění obžaloby, nebo, necht' je postupováno podle § 259 odst. 1 tr. řádu.
6. Z podnětu takto podaného odvolání přezkoumal krajský (odvolací) soud, v pořadí již podruhé, zákonnost a odůvodněnost obou výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, to vše z hlediska vytýkaných vad.
7. Odvolání obžalovaného je důvodné.
8. Veřejné zasedání konal krajský soud v nepřítomnosti řádně omluveného obžalovaného. Ostatně ten byl o jeho konání toliko vyrozuměn, tj. nebyl k němu předvolán; tím dal krajský soud na srozuměnou, že jeho osobní účast není nutná. Právo obhajoby bylo zabezpečeno účastí jeho obhájce na tomto odvolacím jednání.
9. Ve věci třeba konstatovat, že krajský soud nezjistil ničeho, co by jej opravňovalo ke kasaci (zrušení) napadeného rozsudku již podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, tzn. že by vydání rozsudku předcházela závažná procesní vada, zejména porušení práva odvolatele na obhajobu.
10. Ve věci již původně krajský soud rozhodl svým usnesením ze dne 20. 11. 2025, č. j. 10 To 200/2025-137, jímž odvolání obžalovaného, jako nedůvodné, podle § 256 tr. řádu zamítl.
11. Odvolatel využil poté mimořádného opravného prostředku, v podobě podání dovolání proti tomuto usnesení.
12. Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 25. 3. 2026, sp. zn. 5 Tdo 217/2026, bylo toto usnesení odvolacího soudu zrušeno, jakož i další obsahově navazující rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Níže podepsanému krajskému soudu bylo příkázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.
13. Věc se po tomto kasačním rozhodnutí proto opět vrátila do stadia odvolacího řízení proti prvostupňovému rozsudku.
14. Právní názor opřel dovolací soud o dvě skutečnosti: podle jeho názoru nebylo prokázáno zavinění odvolatele, a to ani v podobě nedbalosti vědomé (§ 16 odst. 1 písm. b/ tr. zákoníku),
15. Jako zásadní označil Nejvyšší soud, v odstavci 30. svého usnesení, to, že skutečně nelze vyvrátit z provedeného dokazování odvolatelovu obhajobu, že po celou dobu jednal v dobré víře, že se účastní legitimní investiční transakce.
16. Jako druhý určující argument dovolací soud uvedl, že lze přisvědčit i námitce obžalovaného (obviněného v širším slova smyslu – poznámka odvolacího soudu), že byla nesprávně aplikována zásada subsidiarity trestní represe, potažmo zásada *ultima ratio* podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku.
17. Krajský soud, veden ustanovením § 265s odst. 1 tr. řádu, tj. zejména vázaností právního názoru dovolacího soudu, a při zjištění, že ve věci není třeba provést další dokazování (v limitech zákona, konkrétně ustanovení § 263 odst. 6 tr. řádu; ostatně žádá ze stran doplnění důkazního řízení při nynějším veřejném zasedání ani nenavrhl), dospěl k závěru o potřebě *vysslovit zprošťující výrok* podle § 226 písm. b) tr. řádu, přičemž v zásadě plně odkazuje na argumentaci, uplatněnou Nejvyšším soudem v jeho zrušovacím usnesení. Konkrétně pak na úvahy, které souvisejí s nedostatkem zavinění na straně odvolatele, jehož absence zapříčinila

Shodu s prvopisem potvrzuje

i nemožnost (teoretického) procesního postupu ve formě postoupení věci mimosoudnímu orgánu podle § 222 odst. 2 tr. řádu (po zrušení napadeného rozsudku podle § 257 odst. 1 písm. b/ tr. řádu).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3/ tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 25. června 2026

JUDr. Zdeněk Korf v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

